

6. června 1972

Milý Ladislave,

ze všech projevů k mým narozeninám patřil Váš k nejmilejším. Byl pro mne překvapením, protože jsem vždy měl spíše u Vás dojem nesouhlasu. Nemyslím, že bychom byli a měli být vždy téhož mínění, ale Vaše osobnost je již jinak temperována, mnohem silněji. Tím vděčnější jsem Vám za Vaši vzpomínku. V naší tvrdé, ale pro lidské dějiny na dlouho rozhodující době jsou potřební lidé, kteří jednak radikálně myslí, jednak nekompromisně jednají a kteří mají v dnešní proměněné formě ty čtyři platonské ctnosti sofia, andreia, sofrosyne a dikaiosyne. Myslím, že Vy k nim patříte – spíše než já. Buďte hodně zdrav a jist, že také já se těším na brzkou shledanou.

Váš starý

Patočka